

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **Ing. J.M.**, nar. X., D., **o návrhu úpadcu na zrušenie konkurzu** podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV a **návrhu na zastavenie konania** podľa § 94 ods. 3 O.s.p., na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.06.2010, č. k. 1K 257/2004-546, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.06.2010, č. k. 1K 257/2004-546 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením návrh úpadcu na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, doručený súdu dňa 27.05.2010, zamietol.

Návrh úpadcu na zastavenie konania podľa § 94 ods. 3 O.s.p., doručený súdu dňa 23.06.2010, zamietol.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia podaním, doručeným súdu dňa 27.05.2010, sa úpadca Ing. J.M., nar. X., D., domáhal zrušenia konkurzu v zmysle § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV. Úpadca tvrdí, že tým, že poprel dôvod, výšku a poradie všetkých prihlásených pohľadávok a konkurzní veritelia ním popretých pohľadávok sa nedomáhali určenia svojho práva v lehote určenej súdom podľa § 23 ods. 2 ZKV, sa na tieto pohľadávky neprihliada, a to podľa § 23 ods. 5 písm. a/ ZKV.

Súd vychádzal z ust. § 1 ods. 3, § 4 ods. 5, § 5ods. 1 a § 70e ods. 4, 5 a 6 ZKV v znení zák. č. 520/2005 Z. z. a zistil, že konkurz navrhujúci veriteľ preukázal svoju pohľadávku voči dlžníkovi, ako aj pohľadávku ním označeného ďalšieho veriteľa - S., a. s., M., B., IČO: X.,

právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Trnava zo dňa 23.03.2005 pod sp. zn.

9Cb 7/2004. A má i ďalších veriteľov v zmysle § 1 ods. 2 ZKV, a to K.J.Z.B., ďalším veriteľom je D., J., L., Ministerstvo pôdohospodárstva SR, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, J. Bottu 4, 917 01 Trnava a ďalší veritelia podľa zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 29.11.2007.

Súd zistil, že dlžník je tiež vlastníkom nehnuteľnosti a hnutel'nych vecí.

Preto uzavrel, že súd preto správne vyhlásil konkurz na majetok dlžníka v súlade s ust. § 13 ods. 1 ZKV, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v uznesení 2 Obo 182/2007 zo dňa 27.09.2007, ktorý uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1K 257/04-210 zo dňa 07.08.2007 potvrdil.

Ďalším podaním úpadcu, doručeným súdu dňa 23.06.2010, sa úpadca Ing. J.M., nar. X., X. D. domáhal zastavenia konania v zmysle § 94 ods. 3 O.s.p., ktorého ustanovenie ods. 3 uvádza: „Ak sa stal účastníkom konania ten, o koho právach a povinnostiach sa v konaní nekoná, súd uznesením konanie vo vzťahu k nemu zastaví.“ Úpadca sa súčasne odvoláva na § 7 ods. 3 a § 23 ods. 5 písm. a/ ZKV a uvádza, že navrhovateľ a všetci prihlásení veritelia stratili postavenie účastníka konkurzu tým, že celé ich pohľadávky zostali sporné z dôvodu, že svoje právo v lehote určenej súdom neuplatnili a v konkurznom konaní nemožno na takéto pohľadávky prihliadať. Z týchto dôvodov žiadal v zmysle § 94 ods. 3 O.s.p. konanie zastaviť.

Súd konštatoval, že sa uvádzanými skutočnosťami zaoberal už pri návrhu na zrušenie konkurzu podaného úpadcom, doručeným súdu dňa 27.05.2010.

Ďalej uviedol, že na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 29.11.2007 správca konkurznej podstaty uznal pohľadávky všetkých veriteľov čo do výšky prihlásenej sumy.

Úpadca poprel právny dôvod, výšku a poradie u desiatich veriteľov z pôvodných prihlásených jedenástich prihlášok pohľadávok veriteľov. V zmysle § 23 ods. 1 ZKV však popretie úpadcom sa poznamená v zozname prihlášok, ale nemá pre zistenie pohľadávky význam.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal navrhovateľ- úpadca a navrhol ho zrušiť a konanie zastaviť. Namietá, že súd I. stupňa sa nevysporiadal s dôkazmi, ktoré vo svojich návrhoch predložil.

Spochybnuje platnosť vyhlásenia konkurzu na jeho majetok uznesením zo dňa 07.08.2007, č. k. 1K 257/04-210. Dôvodnosť svojej pochybnosti odvodzuje tvrdením, že návrh navrhovateľa zo dňa 31.12.2004 bol rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave

zo dňa 08.02.2006 zastavený, čo podľa neho dokazuje uznesenie Najvyššieho súdu SR, 4 Obo 89/2006 a 4 Obo 65/2007.

Uvádza ďalej, že upravený návrh zo dňa 23.01.2006, na základe ktorého súd vyhlásil konkurz dňa 13.02.2007, bol rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, 4 Obo 65/2007, zrušený.

Poukazuje tiež na skutočnosť, že na prieskumnom pojednávaní dňa 29.11.2007 súd poučil účastníkov o ich právach a povinnostiach podľa § 21 až 25 ZKV, že on poprel právny dôvod, výšku a poradie všetkých prihlásených pohľadávok, ale žiaden z veriteľov si v lehote určenej súdom svoje právo neuplatnil. Vyvodzuje z toho, vychádzajúc z ust. § 7 ods. 3 ZKV, že veritelia prihlásených a ním popretých pohľadávok prestali byť účastníkmi konania, čo je dôvod na zastavenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisu je zrejmé, že Krajský súd v Bratislave vyhlásil konkurz na majetok úpadcu Ing. J.M., M., D. uznesením, č. k. 1K 257/04-210 zo dňa 07.08.2007, ktoré Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 27.09.2007, sp. zn. 2 Obo 182/2007 potvrdil.

Odvolateľ dôvodnosť svojho návrhu na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV opiera o svoj názor, že návrh veriteľa na vyhlásenie konkurzu zo dňa 31.12.2004 bol rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.02.2006 zastavený a ako dôkaz pripojil uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 65/2007. Z enunciatu a prvej vety odôvodnenia tohto dôkazu však vyplýva, že Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o zastavení konania - teda uvedený a pripojený dôkaz opodstatnenosť tohto navrhovaného tvrdenia nepreukazuje.

Druhý dôkaz, o ktorý navrhovateľ opiera dôvodnosť svojho návrhu, je zápisnica z prieskumného pojednávania dňa 29.11.2007 na Krajskom súde v Bratislave a poučenie veriteľov, ktoré im súd dal. Navrhovateľ tvrdí, že on ako úpadca poprel všetky pohľadávky čo do dôvodu, poradia a výšky, a preto mali si svoje právo uplatniť na súde a pretože to neurobili, stratili podľa § 7 ods. 3 ZKV postavenie účastníka konania, na ich pohľadávky nemožno preto prihliadať. Z tejto skutočnosti vyvodzuje, že odpadla podmienka existencie viacerých veriteľov a teda nie sú splnené podmienky podľa § 1 ods. 2 ZKV.

Táto navrhovateľova mienka má základnú, východiskovú chybu. Navrhovateľ - úpadca nevzal do úvahy poučenie, ktoré mu na tomto prieskumnom pojednávaní dal súd. Súd poučil úpadcu o tom, že jeho popretie pohľadávok sa poznamená v zozname prihlášok, ale nemá význam pre zistenie pohľadávky. Toto poučenie je v súlade s ust. § 23 ods. 1 druhá

veta ZKV v znení platnom ku dňu začatia konkurzného konania, podľa ktorého popretie pohľadávky úpadcom sa poznamená v zozname prihlášok, ale nemá pre zistenie pohľadávky význam. Okolnosť, že popretie pohľadávky úpadcom nemá pre zistenie pohľadávky význam potvrdzuje prvá veta cit. Ustanovenia, podľa ktorej sa pohľadávka pokladá za zistenú, ak ju nepoprel správca ani žiaden z konkurzných veriteľov.

Z ust. § 23 ods. 1 ZKV teda jasne a jednoznačne vyplýva, že popretie pohľadávok navrhovateľom nemalo žiaden právny význam, lebo len úpadcom popreté prihlásené pohľadávky sa nestali spornými.

Návrh na zastavenie konania oprel navrhovateľ o ust. § 94 ods. 3 O.s.p. a svoj názor, že konkurzní veritelia síce prihlásených, ale úpadcom popretých pohľadávok stratili podľa § 7 ods. 3 ZKV postavenie účastníka konkurzu tým, že ich pohľadávky ostali sporné, pretože si svoje právo v lehote určenej súdom neuplatnil. Nesprávnosť tohto názoru navrhovateľa vyplýva z ust. § 23 ods. 1 ZKV citovaného a interpretovaného v súvislosti s ust. § 7 ods. 3 ZKV vyššie.

Na tomto základe odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako správne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová